

Annona Nova VII.

A Kerényi Károly Szakkollégium évkönyve

Pécsi Tudományegyetem Bölcsészettudományi Kar
Kerényi Károly Szakkollégium
Pécs, 2015

Szakmai lektorok:

András Csaba
Bánkuti Gábor
Csöngé Tamás
Jankovits László
Kisantal Tamás
Pete Krisztián
Zuh Deodáth

A kiadvány az *Emberi Erőforrások Minisztériuma*, az *Emberi Erőforrás Támogatáskezelő*, a *Nemzeti Tehetség Program* és az *Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet* támogatásával jelent meg.
NTP-SZKOLL – 14-0024

Felelős kiadó:
Bagi Zsolt

Felelős kiadó:
Kerényi Károly Szakkollégium
Virágmandula Kft.

Szerkesztők:
Rétfalvi P. Zsófia
Vörös Eszter

Borítóterv:
Zsupos Norbert

Tördelés:
Kiss Tibor Noé

ISSN: 2061-4926

© A szerzők, 2015
© A szerkesztők, 2015

Minden jog fenntartva.

Tartalomjegyzék

Kocsis Árpád: Előszó – Egy sziget lehetősége	7
Tuboly Ádám Tamás: Otto Neurath és az egységes tudomány – egy példa a tudományos együttműködésre	9
Dombrowszki Áron: Sainsbury érvéről az absztrakt artefaktualizmus ellen	21
Zsupos Norbert: Poétikakísérlet – A szöveg metamorfózisa Julio Cortázar <i>Nagyítás</i> című művében	33
Albert Noémi: „Are You Real?” – Simulated Identity in Julian Barnes’s <i>England, England</i>	45
Szatmári Áron: Péchi Simon és a Péchi Simon-énekeskönyv	57
Sipos Balázs: Néhány gondolat az első 15 éves lakásépítési program (1961–1975) megvalósításával kapcsolatban	71
Szabó János: A felsőoktatási tehetségfejlesztés hallgatóinak vizsgálata a tudományos kreativitás tükrében	83
A Kerényi Károly Szakkollégium tagjai és mentorai a 2014/2015-ös tanévben	98

Előszó

Egy sziget lehetősége

Kedves Olvasó!

Jól becsüld meg ezt a könyvet! Különös történet az övé, s elkészültét is különös gond övezte. Lásd a belé fektetett munkát, lásd bele az igyekezetet, amellyel a tanulmányok születtek, amellyel formát nyertek a könyvben munkáló erők. Fordulj bizalommal a kötet felé, s ha hibát találnál, légy kegyelmes. Nézd el nekünk, hogy itt még minden alakulóban. Fordulj felé megértéssel: a jövő formálódik minden sorban. A kötet egy hit megnyilvánulása. Egy közös hité. Így ha megköszönöd a könyvet, tudd, nem egyeseket dicsérsz, hanem a közösséget. Nem egyes törekvéseket, hanem a Kerényit. Nem személyes teljesítményeket, hanem a Kerényit.

Először hallva a „Szigetről” egzotikus helyre gondolunk. Főként, ha az, aki említést tesz róla, elárulja, botanikus kert közepén áll. Egy sziget... Könyvtár is van benne! Páfrányokat látunk, liánokat, amelyek a partra kúsznak, s amelyek befonják a könyvespolcokat. Különös virágokat az olvasólámpák alatt. Tengert, hullámok csapdosását. A Sziget, a Kerényi Sziget. Éppen naplemente van. A spektakulum társadalmának gerincén megcsillan a fény. Agg korában ide vonult vissza a tudós. Ősz szakáll, átható tekintet. Így ül a sziget közepén karjával fejét támasztva Karcsi Sarujához oda-odacsap a hullám.

Azután meglátjuk e roskatag viskót. Kavicsal fölszórt ösvények visznek hozzá. Néhány lépcsőfok, egy rossz kilincs, az ajtó résznyi ablakán kell benyúlni, hogy a zárat elfordíthassuk. Télen vacogtató a hideg, a szoba, csupán egyetlen szoba, fölfűthetetlen. Nyáron megesznek bennünket a szúnyogok. Az ajtó mögött Frakk, a falon Goethe, a sarokban lepedők a prospektúráról. A könyvtár két szekrény. Távolról hallatszik csak a tenger moraja.

Később aztán bizalmas viszony alakul ki köztünk és a sziget közt. Marxot fogunk olvasni itt, a gesztenyefák alatt. Az előadás szüneteiben Radlert iszunk. Málnásat. Pityókásak leszünk, a következő órára már be sem megyünk. Randevút adunk. Gyertyát kerítünk, a múltkorról még maradt bor, csillog a tekintetünk. A leeresztett kosárlabdával ügyetlenkedünk, unalmunkban fölnézünk a padlásra. Csalódásunkra se mumifikálódott szakkollégista, se vezető politikusok szakdolgozatai. A Pacsirta utca kerítésén átmászva éjjel is belopózunk. A portás – D-porta, uniós zászló a kulcstartón – már ismer bennünket. Pedig mindig más nevet írunk a füzetbe. A pad kényelmetlen, a pokrócot inkább a padlóra borítjuk, amikor egy duhaj éjszaka után nem találunk haza, s közelebb esik a sziget. Tengerről álmodunk, közben megpörkölődik a kabátunk a kvarckályhán.

Azután a sziget elmarad mögöttünk. Hajóra szállunk újra. Mintha létezne Ithaka, te bolond...

Azért megyünk el, hogy máshol is elmondjuk, mire jutottunk. Nem különösebben kíváncsiak arra, amit hiányos nyelvünkkel elmondhatunk. Talán mert nem a tengerről és nem a szigetről beszélsz nekik. S talán nem eléggé lelkesülten.

Kedves Olvasó!

Jól becsüld meg ezt a könyvet! Egy szigetet tartasz a tenyereden. Az út ehhez a szigethez számos. S ezek az utak is különböző kövekkel vannak fölszórva. Fehérrel, durvábbal, csikorgósabbal. A tenger azonban közös.

Kocsis Árpád
– egy közületek, egy veletek –

**A Kerényi Károly Szakkollégium tagjai
a 2014/2015-ös tanévben**

Albert Noémi	Herth Ákos	Szabó Dorottya Margit
Bodrogai Dóra	Hovanec Zoltán	Szabó János
Bozsoki Petra	Ignác Ágoston	Szántó Ákos
Császár Andrea Mária	Jaksa Csaba	Szanyi-Nagy Judit
Csiby Édua Boglárka	Kovács István	Szatmári Áron
Dombrovszki Áron	Kovács László	Szili József Dániel
Endrődi Edina	Kovács Péter	Varga Dávid Péter
Fetzer Beáta	Máté Zsolt	Vilmos Eszter
Ferenczy Nikolett	Perczel Anna	Vörös Eszter
Gelb Lilla	Rétfalvi Petra Zsófia	Zsupos Norbert
Hénics Fruzsina	Sipos Balázs	
Herczog Zoltán	Soós Kinga	

**A Kerényi Károly Szakkollégium mentorai
a 2014/2015-ös tanévben**

András Csaba	Neményi Réka	Tuboly Ádám Tamás
Márjánovics Diána	Pálfy Eszter	

**A Kerényi Károly Szakkollégium tanára
a 2014/2015-ös tanévben**

Bagi Zsolt

